

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/2961 en 08/2962 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 15 februari 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 januari 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 februari 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 februari 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In zijn grieven klaagt de staatssecretaris - zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang - dat de voorzieningenrechter ten onrechte niet heeft beoordeeld of de vreemdeling aan de herhaalde aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd, alvorens te beoordelen of artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) er aan in de weg staat het ne bis in idem-beginsel tegen te werpen. Volgens de staatssecretaris kan, eerst wanneer is geoordeeld dat geen sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, de vraag of sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, die het noodzakelijk maken deze nationale procedureregels niet tegen te werpen, worden beantwoord.

2.1.1. Uit het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45) volgt, dat zelfs indien sprake is van gedwongen terugkeer naar een land waar, naar gesteld, een risico bestaat op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing, moet worden voldaan aan de in het nationale recht neergelegde procedure-regels, die er toe strekken de nationale autoriteiten in staat te stellen aanvragen om een verblijfsvergunning op een ordelijke wijze af te doen. Hiermee verdraagt zich niet dat de rechter met het passeren van deze regels, zoals het in dit geval aan de orde zijnde uit het zogenoemde ne bis in idem-beginsel voortvloeiende beoordelingskader (zoals neergelegd in onder meer de uitspraak van de Afdeling van 6 maart 2008, zaak nr. 200706839/1,

www.raadvanstate.nl), direct treedt in de vraag of sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden, als door het EHRM in dat arrest bedoeld. Reeds hierom slaagt de grief.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen de staatssecretaris voor het overige heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. De Afdeling zal de zaak naar de rechtbank terugwijzen om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.3. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 15 februari 2008 in zaak nr. 08/2961;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. D. Roemers, leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

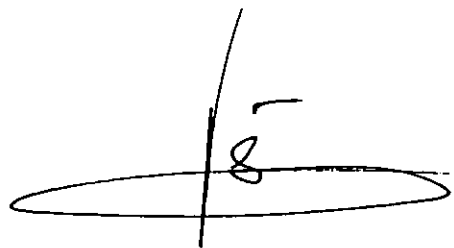
w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 mei 2008

284-473.
Verzonden: 8 mei 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 08/2962 (verzoek)

AWB 08/2961 (beroep)

Datum uitspraak: 15 februari 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer :
van Sierra Leonse nationaliteit,
verzoekster,
gemachtigde mr. P.J. Wapperom,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 24 januari 2008 heeft verweerder de aanvraag van verzoekster van 18 januari 2008 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoekster heeft daartegen op 24 januari 2008 beroep ingesteld. Verzoekster is meegedeeld dat zij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 24 januari 2008 heeft verzoekster verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 8 februari 2008. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. I. Verheijen.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.

3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

4. Op 21 maart 2005 heeft verzoekster een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 22 augustus 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. De rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, heeft het beroep tegen dat besluit op 25 juli 2006 kennelijk ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak is verzoekster in verzet gekomen. Vervolgens heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle op 7 maart 2007 het verzet ongegrond verklaard. Het besluit van 22 augustus 2006 staat derhalve na de uitspraak van de rechtbank van 7 maart 2007 in rechte vast. Onderhavige aanvraag is derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

5. Verweerder heeft de aanvraag van verzoekster onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende besluit afgewezen, omdat hij van mening is dat verzoekster geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb heeft vermeld.

6. Verzoekster stelt zich op het standpunt dat er wel sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden, die zouden moeten leiden tot een ander oordeel dan verwoord in de besluiten in haar eerdere procedures. Ter ondersteuning hiervan heeft verzoekster de volgende documenten overgelegd:

1. een faxbericht van 29 augustus 2006 van Vluchtelingenwerk met een brief van 24 augustus 2006 en bijlagen;
2. een faxbericht van 30 augustus 2006 van Vluchtelingenwerk met een brief van 30 augustus 2006;
3. een tweetal brieven van de gynaecoloog van verzoekster van 21 mei 2007 en 22 juni 2007;
4. de pagina's 9 en 10 van A tot Z, Introductie asielbeleid Sierra Leone, Vluchtelingenwerk van november 2007;
5. een medisch rapport van Medisch Centrum Alkmaar van 13 maart 2006;
6. een medisch rapport van het Gemini ziekenhuis van 27 oktober 2006 met bijlagen;
7. een brief van de politie Midden en West Brabant van 8 mei 2007.

Voorts heeft gemachtigde van verzoeker in een begeleidend schrijven van 16 januari 2008 aangegeven dat de documenten van 29 en 30 augustus 2006 nieuwe feiten en omstandigheden zijn omdat, gelet op het beperkte toetsingskader in verzet, deze stukken

niet eerder inhoudelijk bij de beoordeling van het asielrelaas zijn betrokken en een geheel nieuw licht werpen op het asielrelaas. Verder geeft de gemachtigde aan dat verzoekster in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, onder a en b van de Vw 2000. Daartoe heeft verzoekster onder meer aangevoerd dat zij heeft geweigerd Sowe te worden en daardoor mogelijk met de dood wordt bestraft, het besnijdenisritueel mogelijk voltooid zal worden, zij geen toegang heeft tot gezondheidszorg vanwege het feit dat zij besmet is met het hepatitis B virus en zij als alleenstaande moeder in een achterstandpositie, zonder familie waar zij naar toe kan gaan, behoort tot een kwetsbare sociale groep. Gemachtigde van verzoekster onderbouwt haar stellingen met verwijzingen naar de Algemene Ambtsberichten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken inzake Sierra Leone van juni 2006, het US State Departement rapport van maart 2007, het UK Home Office Country Report van april 2004 en het UNHCR Writenet rapport van augustus 2007. Tot slot geeft de gemachtigde aan dat verzoekster in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef, en onder c van de Vw 2000 omdat zij bij het gedwongen besnijdenis ritueel van 30 november 2005 genitaal verminkt is geraakt en deze traumatische ervaring binnen de cumulatieve voorwaarden van het traumatabelleid van paragraaf C2/4.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) valt.

7. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

8. Verzoekster stelt dat een strikte toepassing van artikel 4:6 van de Awb tot gevolg kan hebben dat de beoordeling van haar herhaalde aanvraag in strijd komt met het verbod van artikel 3 van het (Europees) Verdrag inzake de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Daartoe acht verzoekster redengevend dat de ingebrachte documenten tot de conclusie leiden dat de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas niet in stand kan blijven.

9. Het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) heeft in haar uitspraak van 19 februari 1998, in de zaak Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45), geoordeeld dat zelfs indien sprake is van een gedwongen terugkeer naar een land waar naar gesteld een risico bestaat op een met strijdige behandeling of bestraffing, in de regel moet worden voldaan aan de in het nationale recht neergelegde procedureregels en termijnen, welke er toe strekken de nationale autoriteiten in staat te stellen aanvragen om een verblijfsvergunning op een ordelijke wijze af te doen. In haar uitspraak van 5 maart 2002 (JV 2002/125) heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) onder verwijzing naar bovengemelde uitspraak van het EHRM geoordeeld dat slechts onder bijzondere op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden noodzaak kan bestaan om deze regels niet tegen te werpen. De Afdeling oordeelt voorts dat artikel 4:6 Awb een nationaalrechtelijke procedureregule is in voorbedoelde zin. Gelet op deze jurisprudentie is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder de werking van artikel 4:6 Awb slechts dan niet aan verzoekster had kunnen tegenwerpen, indien bijzondere, op de individuele zaak van verzoekster betrekking hebbende feiten of omstandigheden daartoe noopten. Verweerder kan in dat geval niet volstaan met het verwijzen naar de eerdere afwijzende besluiten, doch dient dan een inhoudelijk oordeel te geven op de door verzoekster naar voren gebrachte stellingen.

10. Derhalve dient de vraag te worden beantwoord of in het onderhavige geval sprake is van dergelijke bijzondere, op de individuele zaak van verzoekster betrekking hebbende feiten of omstandigheden. Dienaangaande overweegt de voorzieningenrechter het volgende.

11. Uit de onder 6.3 genoemde brieven van de gynaecoloog blijkt dat verzoekster slachtoffer is geweest van vrouwenbesnijdenis. Verzoekster had dit reeds bij haar eerste asielaanvraag als reden voor haar vlucht aangegeven, doch verweerder had hieraan in het besluit van 22 augustus 2005 geen geloof gehecht, omdat hetgeen verzoekster omtrent haar woonomgeving had verklaard niet geloofwaardig werd geacht en daarmee ook hetgeen zij overigens als reden voor haar aanvraag had gesteld niet geloofwaardig werd geacht.

12. De voorzieningenrechter is, gelet op de thans in het geding gebrachte gegevens, van oordeel dat niet langer kan worden volgehouden dat verzoekster bij terugkeer naar haar land van herkomst geen gevaar loopt te worden onderworpen aan een behandeling in strijd met het bepaalde bij artikel 3 EVRM. Immers, aangetoond is dat verzoekster slachtoffer is geweest van genitale verminking. Dit gegeven, bezien in samenhang met hetgeen bekend is (onder meer uit de de Algemene Ambtsberichten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken inzake Sierra Leone en de andere door verzoekster genoemde rapporten) omtrent vrouwenbesnijdenis in Sierra Leone en de rol die geheime vrouwengenootschappen daarbij spelen geven voldoende grond te veronderstellen dat verzoekster bij terugkeer naar haar land van herkomst alsnog gedwongen zal worden de voltooiing van het besnijdenisritueel te ondergaan. Gelet op deze allerminst denkbeeldige dreiging van schending van het verbod van artikel 3 van het EVRM is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder bij de afdoening van de aanvraag van verzoekster ten onrechte aan verzoekster de in artikel 4:6 van de Awb neergelegde procedureregels heeft tegengeworpen en niet de aanvraag van verzoekster alsnog in volle omvang heeft beoordeeld.

13. In dit verband overweegt de voorzieningenrechter nog het volgende. De hiervoor onder 6.1 en 6.2 genoemde stukken betreffen gegevens waarmee in de stelling van verweerder, zoals ingenomen in het besluit van 22 augustus 2005, dat verzoekster ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent haar (laatste) woonomgeving, mogelijk wordt weerlegd. Met name wordt onderbouwd dat een aantal door verzoekster genoemde topografische en geografische omstandigheden, die verweerder als onjuist heeft benoemd, wel degelijk op feiten berusten. Deze stukken zijn indertijd in de verzetsprocedure bij de rechtbank, zittingsplaats Zwolle, overgelegd. De rechtbank heeft deze stukken toen niet bij het oordeel betrokken, omdat, naar het oordeel van de rechtbank, verzoekster te lang had gewacht met het onderbouwen van haar stellingen. Naar uit het bestreden besluit blijkt heeft verweerder, omdat de rechtbank deze stukken buiten beschouwing heeft gelaten, deze evenmin in zijn besluit betrokken. Nu deze stukken op geen enkel moment door verweerder of door een rechter zijn beoordeeld is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder, bij de beoordeling van de vraag of en in hoeverre deze stukken in de beslissing op de aanvraag konden worden betrokken, niet kon volstaan met verwijzing naar het oordeel van de rechter in deze (die immers uitsluitend zag op de procesorde in het kader van de daar gevoerde procedure), maar zich dienaangaande een eigen oordeel had behoren te vormen.

14. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder de aanvraag niet in het Aanmeldcentrum Ter Apel kon afwijzen. De toetsing aan de vraag of eiseres bij terugkeer naar Sierra Leone te vrezen heeft voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM vergt een zorgvuldiger onderzoek dan verweerder thans heeft

gedaan. Hetgeen partijen overigens hebben aangevoerd, zal niet tot een ander oordeel kunnen leiden.

15. Derhalve is het beroep gegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling. Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 24 januari 2008;

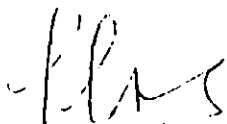
draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoekster ten bedrage van € 644, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die dit bedrag dient te betalen aan verzoekster;

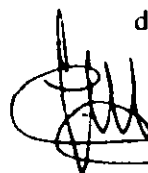
wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C. van Linschoten en in het openbaar uitgesproken op 15 februari 2007 in tegenwoordigheid van drs. G. Sassen als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP

15 FEB 2008

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Telefoon 073 - 888 3545
Fax 073 - 888 3088Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 FEB 2008	
ZAAKNR.	✓ 2
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Onderdeel	Procesvertegenwoordiging Vestiging 's-Hertogenbosch
Contactpersoon	Mr. A.R.J. Maas
Doorkiesnummer(s)	073 - 888 3020
Datum	22 februari 2008
Ons kenmerk	0502.08.0062
Lhw kenmerk	
Bijlage(n)	1
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie /

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem van 15 februari 2008, verzonden op 15 februari 2008, met kenmerk Awb 08/2961.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend.

Mr. A.R.J. Maas, senior procesvertegenwoordiger

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 FEB 2008	
ZAAK N.	
WAF	
VERZENDEN	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage
 appellant
 gemachtigde: mr. A.R.J. Maas
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem
 van 15 februari 2008
 met kenmerk 08/2961

Inzake:

met IND-kenmerk 0502.08.0062
 aan te duiden als verweerder
 gemachtigde: mr. P.J. Wapperom
 advocaat te Dordrecht

Procesvertegenwoordiging
 's-Hertogenbosch
 Magistratenlaan 222
 5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
 5201 AC 's-Hertogenbosch

A.R.J. Maas
 073-8883020

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem van 15 februari 2008, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 08/2961 (*productie*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 24 januari 2008 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1. Op 18 januari 2008 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2. Bij besluit van 24 januari 2008 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter van de rechtbank in rechtsoverweging 12 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter is, gelet op de thans in het geding gebrachte gegevens, van oordeel dat niet langer kan worden volgehouden dat verzoekster bij terugkeer naar haar land van herkomst geen gevaar loopt te worden onderworpen aan een behandeling in strijd met het bepaalde bij artikel 3 EVRM. Immers, aangetoond is dat verzoekster slachtoffer is geweest van genitale verminking. Dit gegeven, bezien in samenhang met hetgeen bekend is (onder meer uit de Algemene Ambtsberichten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken inzake Sierra Leone en de andere door verzoekster genoemde rapporten) omtrent vrouwenbesnijdenis in Sierra Leone en de rol die geheime vrouwenverenigingen daarbij spelen geven voldoende grond te veronderstellen dat verzoekster bij terugkeer naar haar land van herkomst alsnog gedwongen zal worden de voltooiing van het besnijdenisritueel te ondergaan. Gelet op deze allerminst denkbeeldige dreiging van schending van het verbod van artikel 3 van het EVRM is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder bij de afdoening van de aanvraag van verzoekster ten onrechte aan verzoekster de in artikel 4:6 van de Awb neergelegde procedureregels heeft tegengeworpen en niet de aanvraag van verzoekster alsnog in volle omvang heeft beoordeeld."

Grief 2

- 3.2. Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter van de rechtbank in rechtsoverweging 13 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"(...) Naar uit het bestreden besluit blijkt heeft verweerder, omdat de rechtbank deze stukken buiten beschouwing heeft gelaten, deze evenmin in zijn besluit betrokken. Nu deze stukken op geen enkel moment door verweerder of door een rechter zijn beoordeeld is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder, bij de beoordeling van de vraag of en in hoeverre deze stukken in de beslissing op de aanvraag konden worden betrokken, niet kon volstaan met verwijzing naar het oordeel van de rechter in deze (die immers uitsluitend zag op de procesorde in het kader van de daar gevoerde procedure), maar zich dienaangaande een eigen oordeel had behoren te vormen."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 14 en 15 op pagina 4 en 5. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1 en 2

- 4.1. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (verder: Awb) is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.
- 4.2. Artikel 4:6 van de Awb geeft voor de bestuurlijke besluitvorming invulling aan het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk niet meermaals wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem). De bepaling verleent het bestuur de bevoegdheid om een herhaalde aanvraag, waaraan geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd, af te wijzen onder verwijzing naar het eerdere besluit, doch het laat vrij om inhoudelijk op zo'n aanvraag te beslissen.
- 4.3. Voormeld algemeen beginsel geldt ook voor de rechtspraak: buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen, kan eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter worden voorgelegd. Voor de bestuursrechtspraak in vreemdelingenzaken vindt dat beginsel nadere invulling in het bepaalde in artikel 8:1 van de Awb, gelezen in verband met artikel 69 van de Vw. Deze wettelijke bepalingen verzetten zich ertegen dat door het instellen van beroep tegen het besluit op een herhaalde aanvraag wordt bereikt dat de rechter de zaak beoordeelt, als ware het beroep gericht tegen het eerdere besluit. Daarbij geldt dat de wet voor de rechtspraak, anders dan voor het bestuur niet voorziet in discretie, noch anderszins in uitzonderingen op de regel dat de weg naar de rechter slechts eenmaal gedurende een beperkte periode open staat. Voor de rechter geldt het beperkte toetsingskader derhalve ook, indien het bestuursorgaan artikel 4:6, tweede lid van de Awb niet heeft toegepast. De regels inzake de toegang tot de rechter staan niet ter vrije beschikking van partijen, maar zijn van openbare orde.
- 4.4. Uw Afdeling heeft de rechter in het geval door een vreemdeling om bescherming wordt gevraagd een beperkte ruimte gelaten om dergelijke, in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan de noodzaak bestaan om deze procedureregels niet tegen te werpen. Uw Afdeling verwijst in deze naar de uitspraak van het EHRM van 19 februari 1998 in de zaak tegen Nederland, JV 1998/45.

Zie: AbRS, 5 maart 2002, nr. 200200237/1, JV 2002/125;
AbRS, 24 april 2003, nr. 200300506/1, JV 2003/280

- 4.5. De voorzieningenrechter heeft ten onrechte niet getoetst of er sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb, alvorens te beoordelen of artikel 3 EVRM er aan in de weg staat om artikel 4:6 van de Awb tegen te werpen. Eerst wanneer is geoordeeld of er geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb, kan de vraag of er sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, die het noodzakelijk maken om deze nationale procedureregel niet tegen te werpen, op zinvolle wijze worden beantwoord.
- 4.6. De voorzieningenrechter heeft derhalve ten onrechte nagelaten te beoordelen of de brieven van de gynaecoloog van 21 mei 2007 en 22 juni 2007 waaruit blijkt dat verweerder besneden is kunnen worden beschouwd als een nieuw feit in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Naar het oordeel van de Staatssecretaris is dat niet het geval. Niet valt in te zien dat verweerder deze stukken niet tijdens de eerdere procedure had kunnen overleggen en derhalve had moeten overleggen. Bij uitspraak van 7 maart 2007 van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle is reeds geoordeeld en in rechte vast komen te staan dat verweerder niet heeft aangetoond dat de informatie uit de faxberichten van 29 augustus 2006 van Vluchtelingenwerk met een brief van 24 augustus 2006 en bijlagen en het faxbericht van 30 augustus 2006 van Vluchtelingenwerk met een brief van 30 augustus 2006, niet eerder in de procedure gebracht had kunnen worden. Ook in de onderhavige procedure heeft verweerder dit niet aangetoond. De voorzieningenrechter heeft dit miskend en diende dan ook te oordelen dat in het kader van artikel 4:6 van de Awb verweerder deze informatie in de eerdere procedure had kunnen en derhalve had moeten overleggen zodat deze stukken niet bij de beoordeling van de aanvraag kon worden betrokken.
- 4.7. Voorts kan het aangevoerde op voorhand niet tot een ander oordeel leiden en is er derhalve ook in die zin geen sprake van een novum. Het enkele feit dat volgens medische documenten verweerder besneden is, hetgeen in de voorgaande procedure niet ongeloofwaardig is bevonden, maakt niet dat haar een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM te wachten staat. Voor zover daaraan in het licht van de door de rechtbank genoemde bronnen enige betekenis kan worden gehecht, is het eerder een aanwijzing voor het tegendeel. Hiermee wordt bedoeld op het eenmalige karakter van de gevreesde behandeling.
- 4.8. Los van het feit dat de rechtbank ten onrechte bovengenoemde oordeel achterwege heeft gelaten heeft zij miskend dat hetgeen door verweerder is gesteld niet kan worden aangemerkt als bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden die de noodzaak doen ontstaan om artikel 4:6 van de Awb niet tegen te werpen. Het relaas van verweerder is in de voorgaande procedure ongeloofwaardig bevonden. De gronden die aan dit in rechte vast staande oordeel ten grondslag liggen, zijn niet weggenomen middels de in de onderhavige procedure overgelegde stukken. Ook overigens is niet gebleken van bijzondere omstandigheden. Daarbij is van belang dat door de Staatssecretaris in de bestreden beschikking van 24 januari 2008 gemotiveerd is overwogen dat in de door verweerder genoemde ambtsberichten van juni 2006 en november 2007 staat vermeld dat een aantal NGO's zich ontfermt over de groep vrouwen

waartoe verweerder kan worden gerekend door hen onder meer vakopleidingen te geven zodat de vrouwen op een zelfstandige manier in hun levensonderhoud leren voorzien.

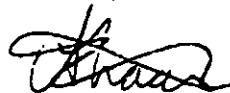
- 4.9. Gelet op het vorenstaande heeft de voorzieningenrechter miskend dat er geen sprake is van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, die het noodzakelijk maken om de nationale procedureregels niet tegen te werpen.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 24 januari 2008 ingestelde beroep.

Den Bosch, 22 februari 2008

Gemachtigde

Mr. A.R.J. Maas, senior procesvertegenwoordiger

*De Staatssecretaris van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 - 888 3020
telefax 073 - 888 30 86*